

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 13. De manso tradito in villa Immanhus in ducatu Astfala, et in pago Aringho.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

§. 12.

Tradidit eisgot in pago *wuimoa* (t) in uilla nuncupante *uueribem* de gango medietatem testel theodger rainuere ghilkin.

gubernante Corbeiam Adalardo.

§. 13.

Tradidit nuago pro remedio animae fratris sui hildiuuard in uilla *immanbus* mansum *indominicatum* (u) et per omnia quidquid ibi habuit testel oio addic uualdulf mainhard.

§. 14.

tradidit, probabilissime ad familiam Brunonianam spectauit, de quo momento infra uidebimus potiora.

- (t) *Wimoa* pagum intra episcopatum S. Willehadi i. e. Bremensem existisse, iam supra not. (p) ex S. Ansgarii uerbis didicimus. Nomen huius pagi merito deducitur a fluuio *Wimme*, qui oritur in episcopatu Verdensi, et a flumine *Wifera* in ducatu Bremensi excipitur. Accolæ uero fluuii *Wimme* in utraque ripa *Wigmodi* uocabantur. Pagum eundem *Wimodian* usque ad fluuium *Wifera* se extendisse, et ei confinem fuisse uillam *Liusci* (non *Luiti*, ut ill. Grupenius in *Discept. For.* p. 547. cum C. F. Paulini legit) Originale diploma Hludouici imperatoris in archiuo Corbeiensi ad ann. 833 testatur. Villas, in hoc pago quondam fitas, ex ueterum documentis adnotauimus sequentes. 1) *Bremon* ad annum 782. 2) *Lesmona* in terra *Wigmodi* ad annum 1050, cuius situm ex uerbis hinc Henrici Wolteri *Chron. Brem.* T. II. S. R. G. Meibomii f. 34. cognoscere licet: *In diebus illis* (scil. post annum 1035) *uen-runt piratæ in Wesseram fluuium usque in Lesmoniam et depredarunt terram circumquaque, et fugati tandem a Bremensibus sunt, et, qui remanserunt capti et necati.* Quibus addimus uerba Chronici Raftadenfis l. c. f. 102. *Eodem tempore* (anno 1234) *transfertur per Gerhardum II, archiepiscopum (Bremensem) monasterium monialium cisterciensium ab Uibrem in ualem liliorium, quod Gerhardus primus eius predecessor, qui solo triennio regnauerat, de Walde in Lesmonam traduxerat, et postea in Uibremam, et incorporauit ecclesiam in LESMONA monasterio predicto, et dedit collationem abbatissæ et conventui ibidem.* 3) *Medemabem*, 4) *Medlitan sadarward*, et 5) *Westfrisanbeuorigisati* anno 822. seqq. quæ uiltima uilla forte ea fuit, quæ postea *Bederikesa* castrum, haud procul ab urbe Brema positum, nuncupata fuit. 6) *Urlaba* et *Ottingha* ad annum 937. Sic enim interpretatur diploma Ottonis M, quod reperitur in Lunigii *Reichs Archiv Spicileg. Eccles.* P. I. im *Anhang* f. 3. et ex Sagittarii *Antiquit. Magdeb.* in Jo. Georg. Eccardi *Historia Genealogica Principum Saxon. Super.* f. 135. seqq. perque locum *Urlabam* intelligimus *Orle*, locum haud procul ab oppido *Bremervöhrde* situm. Ad explicationem uero uillæ *Werihem* iam nihil addimus præter uerba Henrici Wolteri l. c. f. 70. *Christianus* (comes de Oldenburg) *dedit pro liberatione sua in pignus terram Worden cum omnibus attinentiis, spectantibus ad dominium suum in WIGMODIA, puta Lee et Zansede et facta est pax inter comites Oldenburgenses et Bremenses, amissa uictoria a comitibus.* Præter has uillas in uiri clariss. doctissimi que D. Gebhardi *Marchionibus Aquilon.* p. 50. reperimus eadem pago *Wimodi* anno 1062 esse tributam *Liestmone* in comitatu marchionis Udonis, cum insulis *Bremensi* et *Lechter*, et cum paludibus *Länelbroch*, *Asebroch*, *Aldenebroch*, *Weigervibroch*, *Hachtingebroch*, *Brinscimibroch*, et *Weigeribroch*, de quibus alio tempore pluribus disserendi erit locus.

- (u) Verbum *indominicatum* ex nostro fatemur ingenio nos substituuisse. Non potuit enim distincte legi uerbum, quod ualde doluimus, quia in nomine delero res magni momenti later. Posset etiam quis legere *in ducatu*. Certe litteræ o. m. et i. absunt, itemque finale m. et ita scribitur: *in ducatu*. Abbreuiaturæ autem seu scripturæ compendia in nostro codice uel nulla uel perpauca sunt. Si ergo tibi ardeat prior lectio, facillimum est recordatu, uocem istam *indominicatum* sapissime in diplomatibus occurrere. Qui enim tradebat mansum *indominicatum*, donabat mansum dominio principis non obnoxium, sed liberum ab aduocato ac Domino proprium, eine *Herrenbrede*. Si uero posterior lectio tibi, ut mihi quoque ea adridet, magis placeat, quam prior *ducatus* *Ossalia* indicari uide-

De uoce indominicatum.